

'Over de bergen', het theaterdebuut van Michaël Borremans

[Theatre & Dance Brussel-Stad](#) 01/10/2010 Michaël Bellon © Agenda Magazine

Met de reeks prachtige schilderijen van lakeien in livrei, bezorgde schilder Michaël Borremans het Koninklijk Paleis als het ware een aantal nieuwe bewoners. Voor de opera *Over de bergen* stak hij acteur Josse De Pauw in een opzienbarend pak.

Over de bergen is een kleine opera over verlangen en gemis. De Nederlandse componiste en gitariste Corrie van Binsbergen componeerde een zeer diverse score die ze uitvoert met zestien andere muzikanten uit de pop, jazz en kamermuziek, onder wie de Amerikaanse sopraan Claron McFadden. Josse De Pauw schreef de tekst en speelt ook, in een kostuum dat werd vormgegeven door de ondertussen wereldvermaarde schilder Michaël Borremans.

"Josse en ik hebben elkaar leren kennen toen ons gevraagd werd om samen iets te doen voor Antwerpen Boekenstad," zegt Michaël Borremans. "Toen heb ik wat foto's van hem genomen om te kijken wat ik met zijn kop kon doen en heb ik wat gekke hoofddeksels gemaakt. Die ontmoeting was een beetje de aanleiding voor Josse om te vragen of ik wou nadenken over een vorm voor zijn nieuwe voorstelling. Een van zijn wensen was dat hij zo weinig mogelijk als de acteur Josse De Pauw op het podium zou staan, misschien zelfs niet echt als individu. Hij is meer een Elckerlyc, een soort universele tragische held, een vehikel of vorm voor het centrale gegeven in zijn tekst: het niet-aflatende verlangen. Ik heb hem dus letterlijk een andere vorm gegeven waarin ik twee polen wilde verenigen. Die van de eendimensionale superheld die we kennen uit de *comic strips*, én de tragiek en het aandoenlijke van de teddybeer die oud geworden is en achtergelaten wordt door het kind. Wat ik daar nog aan heb toegevoegd zijn die uitpuilende hersenen die de vorm hebben van een geslacht, omdat hij gedreven wordt door verlangen. Waar superhelden een soort collant over hun benen trekken, wilde ik de benen naakt. Omdat hij zo ook iets heeft van een klein onschuldig en aandoenlijk jongetje. Heel moedig van Josse dat hij dat pak heeft willen dragen. (*Lacht*)

Tevreden over de impact die het kostuum en het stuk als geheel hebben?

Michaël Borremans: Toch wel. Er wordt eigenlijk niets verteld dat je nog niet weet. De honger en het verlangen die altijd opnieuw groeien zijn als thema herkenbaar. Maar de concrete invulling is hier mooi en ontroerend. Omdat het decor werkt, de muziek fantastisch is en de tekst de zaken mooi formuleert. De combinatie functioneert wondermooi.

Was dit voor u een eerste uitstap naar het theater?

Borremans: Ja. Maar ik kwispel als een hond als me zoiets gevraagd wordt. Het is ook niet zo gezond om altijd binnen de enge grenzen van het schildersmilieu te blijven. Theater heeft een mooi potentieel omdat het ondanks of dankzij dat tijdelijke karakter erg magisch kan zijn. Maar toch ga ik er niet graag naartoe omdat ik vaak teleurgesteld ben.

In zekere zin ben ik zelf trouwens ook met theater bezig, want een schilderij is ook een podium. Als je een schilderij toont is dat iets heel anders dan wanneer je een boek schrijft of een tekening maakt. Op een tentoonstelling maak je een beeld op een heel manifeste en officiële manier aanwezig. Er wordt aan dat canvas veel belang toegedicht dus moet je ook opletten wat je ermee doet.